

Изх. № 304/13.07.2018 г.

**ДО
Г-ЖА МИЛЕНА ДАМЯНОВА,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО
ОБРАЗОВАНИЕ И НАУКА ПРИ 44-ТО
НАРОДНО СЪБРАНИЕ**

На Ваш изх. № КН 853-09-11/10.07.2018 г.

Относно: Законопроект за допълнение на Закона за висшето образование, № 854-01-66, внесен от Милена Дамянова и група народни представители на 06.07.2018 г.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ДАМЯНОВА,

Подкрепяме приложения законопроект за допълнение на Закона за висшето образование, № 854-01-66, внесен от н.п. Милена Дамянова и група народни представители на 06.07.2018 г., и споделяме разбирането, че ангажирането на изявени специалисти от практиката в образователния процес ще допринесе за по-високото му качество.

Същевременно не считаме, че предлаганите допълнения са най-необходимите, нито най-належащите. Според нас далеч по-важни са въпроси като обвързването на държавния план-прием с кадровите потребности на бизнеса, регламентирането на ангажимент (икономически стимули) на завършващите да работят в българската икономика, повишаването на ролята на министъра на образованието и науката при решаването на кадрови въпроси във висшите училища, при запазване на тяхната автономия.

Във връзка с изложеното предлагаме на Вашето внимание конкретни предложения за допълнителни изменения и допълнения в Закона за висшето образование, които се подкрепят и от други национално представителни работодателски организации и които, вярваме, ако бъдат приети, ще допринесат за качествено подобрене в българското висше образование.

Приложение: съгласно текста.

С УВАЖЕНИЕ,

**ВАСИЛ ВЕЛЕВ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УПРАВИТЕЛНИЯ СЪВЕТ
НА АСОЦИАЦИЯ НА ИНДУСТРИАЛНИЯ
КАПИТАЛ В БЪЛГАРИЯ**

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

за изменения и допълнения в Закона за висшето образование

§ 1. В член 9 алинея 4 добива следната редакция:

„(4) (Нова - ДВ, бр. 17 от 2016 г., в сила от 01.03.2016 г.) Броят на приеманите за обучение студенти и докторанти по ал. 3, т. 6, буква "а" се утвърждава по държавни висши училища, по професионални направления, по специалности от регулираните професии и по форми на обучение, като общият брой на приеманите не може да надхвърля половината от завършващите средно образование за съответната година, намален с броя на заявените за обучение в частни висши училища и е в зависимост от:“

§ 2. В член 24, ал. 2 се добавя второ ново изречение със съдържание:

„Ректорът се избира и назначава от министъра на образованието и науката измежду три предложени от Общото събрание кандидатури.“

§ 3. В член 24, ал. 4 добива следната редакция:

„(4) (Доп. - ДВ, бр. 48 от 2004 г.) Правомощията на ректора на висшето училище се прекратяват с мандата на Общото събрание, което е предложило съответната кандидатура на министъра на образованието и науката. В този случай ректорът изпълнява функциите си до избора на нов ректор, но за не повече от два месеца.“

§ 4. Член 35 добива следната редакция:

„Чл. 35. (1) Ректорът, заместник-ректорите, деканите и ръководителите на звена, както и членове на академичния съвет и на факултетния съвет във висше училище се освобождават по тяхно желание или могат да бъдат отзовани преди изтичане на мандата.

(2) Отзоваването на ректор се извършва с мотивирана заповед на министъра на образованието и науката, а на заместник-ректорите, деканите и ръководителите на звена, както и на членове на академичния съвет и на факултетния съвет - с решение на органа, който ги е избирал, прието с мнозинство повече от половината от списъчния му състав.

§ 5. В Допълнителните разпоредби на Закона за висшето образование се създава § 4к:

(1) Преди записване на новоприетия студент в държавно висше училище се сключва договор между него и Министерството на образованието и науката. Договорът се сключва по образец, утвърден от министъра на образованието и науката, и съдържа:

а) условията за финансиране от държавния бюджет на обучението на студента в приелото го висше училище за целия период на обучение до придобиването на избраната образователна степен;

б) възможност за студентите от дефицитни специалности да получават допълнително финансиране от държавния бюджет под формата на стипендия за издръжка;

в) задължение за студента след завършването на образователния курс за определен срок да работи при работодател, осигуряващ работа за такъв специалист в България. Срокът на задължението се определя в зависимост от разходваните средства за обучението на студента;

ж) задължение на студента за изплащане на обезщетение при неизпълнение на договора.

(2) По време на следването и със съгласието на студента конкретен работодател може да встъпи в правата и задълженията на държавата, като поеме за своя сметка средствата за обучението на студента по алинея 1 до придобиването на избраната образователна степен, като в този случай отношенията между студента и работодателя се уреждат с договор между тях.

(3) Представителните на национално равнище организации на работодателите могат да съдействат за отправяне на предложения за сключване на договор за работа в България.

(3) При прекъсване на обучението, незавършването му или отказ на студента да изпълни договора за работа след завършването без основателна причина студентът дължи обезщетение в размер на разходите за обучението му.

(4) В случай че след завършване на висше образование лицето е работило, но не е изпълнило целия срок на договора, дължи обезщетение пропорционално на неспазения срок.

(5) Задължението на студента за работа в България ще се погаси, ако в продължение на не по-малко от 6 месеца от завършването му няма свободно работно място, което отговаря на квалификацията на завършилия. Това обстоятелство се удостоверява с писмено доказателство от Агенцията по заетостта.

(6) Обезщетенията за неизпълнени договори се събират по реда на ДОПК. Събраните обезщетения от неизпълнени договори се използват целево за финансиране на висшето образование.